

پایان جنگ نظامی و آغاز نبرد اقتصادی

فسيه پيرایش

سرانجام مذاکرات صلح به ثمر نشست. با اعلام رسمی شهباز شریف، نخست وزیر پاکستان، تفاهم نامه پایان قطعی تجاوز نظامی اسرائیل و آمریکا علیه ایران، رسماً نهایی شد.

در حالی که بعد از حمله بعد از ظهر یکشنبه اسرائیل به ضاحیه بیروت، ایران آماده می‌شد تا پاسخ قاطعی به نقض فاحش آتش‌بس در جبهه لبنان بدهد و مانند هفته گذشته دوباره آتش جنگ شعله‌ور شود، با تلاش میانجی‌های بین‌المللی از جمله هیئت فکتری که در تهران حضور داشت و پاکستان به عنوان میانجی رسمی مذاکرات، باامداد دوشنبه نهایتاً با تعهدات جدید آمریکا به ایران، تهران تصمیم گرفت که فرصتی مجدد به دیپلماسی بدهد. بر اساس این تفاهم‌نامه، آمریکا متعهد شده است که از باامداد روز دوشنبه جنگ را در تمامی جبهه‌ها از جمله جبهه لبنان، کاملاً متوقف کند و به عملیات محاصره دریایی ایران به صورت کامل پایان دهد.

جزئیات این تفاهنامه، که به روایت پاکستان شامل لغو تحریم‌های ایران است، نوینود بخش گشایش‌هایی است؛ از جمله آزادسازی ۱۰ تا ۱۴ میلیارد دلار از دارایی‌های مسدود شده ایران و ارائه طرح‌های ۳۰۰ میلیارد دلاری برای بازسازی زیرساخت‌های کشور.

بسیاری از کارشناسان این تفاهم را آغاز دور دورانی جدید برای کشور می‌دانند. رسیدن به این توافق آن هم در میان کارشناسی‌های جریان‌های داخلی و خارجی، دستاورد بزرگی است اما تازه شروع ماجرا است. تجربه نشان داده است که بدون اصلاحات بنیادین داخلی، موفق‌ترین توافق‌ها نیز نخواهند توانست گره توسعه و آبادانی را در کشور بگشایند.

واقعیت آن است که اقتصاد ایران حتی پیش از جنگ نیز با مشکلات ساختاری جدی مواجه بود. تحریم‌های طولانی، ناترازی‌های مزمن، فرسودگی زیرساخت‌ها، بحران شدید انرژی، رشد نقدینگی، ضعف نظام بانکی و کاهش سرمایه‌گذاری مولد و ... بحران‌هایی که اکنون با فشارهای جنگ تشدید شده‌اند. مخدویت این دور پس از آن جنگ دقیقاً مانند خروج جنگ، نیازمند یک مرکز تصمیم‌گیری منسجم، هماهنگ و پاسخگو است.

امیدواریم مسئولان با اجماع درونی، در برابر «للالان بزرگ اقتصادی» که همواره امنیت ملی را قربانی منافع شخصی خود کرده‌اند، بایستند. عبور از این پیچ تاریخی و حرکت به سوی توسعه، بیش از هر چیز به حکمرانی آگاه و بهره‌گیری از همه‌ی ظرفیت‌های ملی نیاز دارد. بی‌تردید ملت ایران با تکیه بر درایت و اتحاد، از این میدان نیز سرفراز بیرون خواهد آمد.

تفاهم شکل گرفته منافع ایران را تامین خواهد کرد

محمدجعفر قائم پناه، معاون اجرایی رئیس جمهور در جمع خبرنگاران در واکنش به خبر توافق ایران و آمریکا اظهار کرد: «فرماندهان اقتصادی در جنگ، دولت را تنها نگذاشتند. این موضوع را واقعاً قبول داریم. ما هم فرماندهان اقتصادی و سرداران تولید را تنها نمی گذاریم و به همین خاطر در کنار آنان‌ها حضور داریم. پس از اتفاقات اخیر نیز همچنان در کنار این عزیزان هستیم.

بوی در ادامه با تأکید بر اینکه دولت در کنار سرداران تولید ایستاده است، اظهار کرد: تولیدکنندگان را سرداران تولید و سازندگی کشور می‌دانیم، از آن‌ها حمایت می‌کنیم و با قدرت، ان شاءالله پس از این پیروزی بزرگ نظامی و سیاسی، در عرصه اقتصاد نیز به پیروزی‌های بزرگی دست خواهیم یافت. این دیپلماسی که با تدبیر ریاست جمهور، اعضای شورای عالی امنیت ملی و تأییدات مقام معظم رهبری شکل گرفته است، به نظر می‌رسد همه منافع ملی ایران را با قدرت تأمین خواهد کرد.

بیانیه شورای عالی امنیت ملی درباره پایان جنگ میان ایران و آمریکا

مذاکره زیر سایه ولایت

سکوت قالیبافت و عراقچی در میان انتقادات

***عاطفه پرایش، دانشجوی دکتری فلسفه:**

رئیس جمهور در دیدار با برخی از مدیران رسانه، بار دیگر تاکید کرد که نظام نمی تواند صرفا برحسب نظر جریان‌های خاصی تصمیم بگیرد و اینکه مردم مهم هستند نه این جریان خاص. او همچنین بار دیگر خاطر نشان کرد که تصمیم جنگ و مذاکره با رهبری است. این سخنان پس از آن بیان شد که برخی از اعضای جبهه ی پایداری و بدنه ی مردمی این جریان، همانند سابق با توافق مخالف هستند و

متن تفاهم نامه ی فعلی را زیان بار می دانند. این دسته معتقدند این تفاهم نامه از خطوط قرمزی رهبری که چندی پیش در پیامی عمومی منتشر شده بود، عبور کرده است و نمی تواند خواسته های طرف ایرانی را تامین کند. شریعتمداری، مدیر مسئول روزنامه ی کیهان، معتقد است ایران نباید حاکمیت خود بر تنگه را که حق قانونی آن است با رفع محاصره ی دریایی امریکا که اصولاً عدول از قوانین بین المللی است، معاوضه کند. محمود نبویان، نماینده ی مجلس نیز معتقد است آزادی اموال مسدود شده ی ایران، در متن تفاهم نامه به تحقق خواسته های امریکا بستگی دارد و از این رو مطلوب نیست.

این دسته هشدار می دهند که امریکا تنها به این دلیل خواهان توافق با ایران است که پس از باز شدن تنگه ی هرمز، ذخایر نفتی خود را که رو به پایان است، افزایش دهد تا بحران نفتی پیش رو را که حاصل اتمام ذخایر نفتی جهان است، خنثی کند.

گویی برخی از چهره های سیاسی نظام و طرفداران ایشان، به این نتیجه رسیده اند که تصمیم گیرنده ی نهایی در مورد توافق با امریکا، رهبری نبوده و کسانی اقدام به توافق با امریکا کرده اند که مطابق قوانین جمهوری اسلامی، صلاحیت لازم برای انجام این کار

از سوی دیگر جرنانی نو با نقش آفرینی پزشک‌ها و قالیباف در کشور در حال شکل‌گیری است که مشی سیاسی پیشین خود را رها کرده‌اند و به این باور رسیده‌اند که می‌توانند اداره‌ی امور مملکت را به دست بگیرند بی‌آنکه دیگر لزومی به وفای با سایر جریان‌های انقلابی داشته باشند.

بروز ندهد خداوند چنین انسانی را در جایگاه همان ظالم ستمگر داخل می‌کند.

در سجده‌ای که در پایان زیارت عاشورای حسینی انجام می‌شود بعد از حمد و ستایش خداوند، خدا را به سبب تحمل مصیبت آن حضرت شکر می‌گوییم، سپس عرضه می‌داریم: "خدا یا شفاعت حسین را روز ورود در صحنه محشر به من روزی کن، خداوند گام‌های مرا از روی صدق نزد خودت با حسین و یارانش ثابت بدار همان یارانی که خون خود را تقدیم او کردند." استجابت دعا زیر قبه آن حضرت و ابن شفا در تربت پاشش جلوه‌های دیگری از بودن شفاعت عظمی است.

هدف نهم: افشای چهره منافقان
خطر منافقانه بنی امیه که در لباس خلافت
اسلامی همه مقدسات اسلام را زیر پا گذاشته
و یکی را پس از دیگری محو می کردند
همچنین جمعی از کوفیان پرمدعای منافق که
بر امام حسن (ع) به خیانت صلحش آن همه
ایراد کرده و تقاضای قیام از امام (ع) می کردند
می بایست رسوا می شد.

هدف دهم: امتحان گسترده مسلمین
بعضی از شیعیان پر ادعا و کم محتوا که خود را
فدایی پاکباز آن حضرت می پنداشتند باید در

کوره امتحان فرو می رفتند و بازماندگان صحابه و یاران پیامبر که بارها وصف امامان حسن (ع) و حسین (ع) را از ایشان شنیده بودند و کسانی که از خدمت آن حضرت بوده و شربت شهادت می نوشیدند و آنها که تأسیف می خوردند که ای کاش در رکاب علی (ع) با "ناکین" و "قاسطین" و "مارقین" پیکار می کردند همه و همه باید به امتحان فراخوانده می شدند و لذا قیام سید الشهدا آزمونی برای همه آنها بود؛ ولی از این کوره آزمون بزرگ تنها اندکی پاک بیرون آمدند. امام (ع) در پاسخ کسی که عرضه داشت ایشان به کربلا نرود، فرمود: "اگر در مکان خود اقامت کنم پس این خلق بخت برگشته به چه چیز امتحان شود و به چه چیز آزموده گردد؟".

(باطل) آماده لقای الهی باشد." هدف پنجم: تشکیل حکومت اسلامی یکی از مهمترین اهداف قیام امام حسین (ع) تشکیل حکومت اسلامی بود. امام حسین (ع) برای اینکه صرفاً به شهادت برسد به کربلا نیامد بلکه در پی اهدافی از جمله تشکیل حکومت اسلامی عزم کربلا کرد؛ هر چند که می دانست در پایان شهید می شود. در جمله‌ای از آن حضرت می‌خوانیم: "بار خدایا! تو خوب می دانی که انقلاب و نهضت من به خاطر حکومت و سلطنت بر مردم و دستیابی به زرق و برق دنیا نبوده بلکه هدف من از حکومت، ارائه معالم و نشانه‌های دینت به مردم، و اصلاح بلاد و شهرها و ایجاد امنیت برای بندگان و عمل به فرائض و ستنها و احکام توست."

هدف ششم: مبارزه با جهل
یکی دیگر از اهداف قیام امام حسین (ع) که در زیارت اربعین به آن اشاره شده مبارزه با جهل و نجات مردم از ضلالت و گمراهی است. در این زیارت می‌خوانیم: "امام حسین و اقوالش را در راه تو داد) و نهایت ایشان و فداکاری را از کرد) تا بندگان را از جهل و نادانی و حیرت و سرگردانی نجات دهد".

هدف هفتم: اجرای عدالت
امام حسین (ع) می فرماید: "رسول خدا (ص)
فرمود: هر کس حاکم ظالمی را مشاهده کند که
(د اثر ظلم و جور) محرمات الهی را حلال
شمرده و عهد و پیمان های الهی را شکسته و
با سنت و سیره رسول خدا مخالفت کرده و
در میان بندگان خدا با گناه و دشمنی عمل می
کند و در مقابل چنین حاکم ستمگری هیچ

یکی از مهمترین اهداف قیام امام حسین (ع) تشکیل حکومت اسلامی بود. امام حسین (ع) برای اینکه صرفاً به شهادت برسد به کربلا نیامد بلکه در پی اهدافی از جمله تشکیل حکومت اسلامی عزم کربلا کرد امام حسین(ع) برای قیام کربلا اهداف بزرگی داشتند که در ادامه ۱۰ هدف اصلی ایشان اشاره خواهیم کرد:

هدف اول: اصلاح امت

امام حسین (ع) در وصیتنامه‌ای کوتاه، با امپراتور مقتدر و پرمختوا به برادرش محمد حنفیه می‌نویسد: "من از سر هوا و هوس قیام نکردم و قصد افساد و ظلم به دیگران هم ندارم." (و در پی بیست و مقام و مال دنیا هم نیستم) بلکه به منظور اصلاح امت جدم قیام کرده‌ام."

هدف دوم: امر به معروف و نهی از منکر

پی‌ی‌هف، هم در کلمات امام حسین (ع) آمده است و هم اصحاب آن حضرت تا آن اشاره کرده‌اند و هم پیروان او شیفتگان حضرتش در زیارت‌نامه‌های آن را زمزمه می‌کنند.

امام حسین (ع) در وصیت نامه‌اش خطاب به محمد حنفیه فرمود: "هدف من از اقام امر به معروف و نهی از منکر است." در زیارتنامه‌های مربوط به امام حسین (ع) از جمله زیارت وارث می‌خوانیم: "شهادت می‌دهم که تو «امام حسین (ع)» نماز را با داشتی، و زکات را پرداختی و امر به معروف و نهی از منکر کردی و تا هنگام شهادت از خدا و رسولش طاعت کردی."

هدف سوم: احیای سنت پیامبر اکرم (ص)
امام حسین (ع) می فرماید: "شما را به کتاب
و سنت پیامبر اسلام دعوت می کنم چرا
که سنت رسول خدا را میرانده و بدعت را احیا
کرده اند." و درجای دیگر خطاب به برادرش
محمد حنفیه می فرماید: "می خواهم امری به
میراث من بیاورم که من و شما را از شرک و
بدعت و نپستی از منکر کنم و طبق سنت جد و
پیغمبر عمل نمایم."

هدف چهارم: حمایت از حق و مبارزه با باطل
امام حسین (ع) پس از رو به رو شدن با لشکر
حَرّ می فرمود: "ای یاران من! آیا نمی بینید
که حق فراموش شده و باطل صحنه جامعه
را فرا گرفته است؟ در چنین شرایطی انسان
مومن باید (در مسیر زنده کردن حق و میراندن